

ה"ט 63463/05/18 - ראמז בסול נגד שרון דגן

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 63463-05-18 בסול נ' דגן

בפני	כב' השופטת נבילה דלה מוסא, סגנית נשיא
מבקש	ראמז בסול
נגד	
משיב	שרון דגן

החלטה

1. לפניי מונחת בקשה למתן צו לפי חוק **מניעת הטרדה מאיימת**, התשס"ב-2001, (להלן: "**החוק**"). במסגרת הבקשה המבקש מר בסול ראמז (להלן: "**המבקש**"), עותר לאסור על המשיב מר שרון דגן, שוטר במשטרת ישראל ורכז מודיעין בתחנת עפולה (להלן: "**המשיב**") מלהטריד אותו, לאיים עליו, לבלוש אחריו, להימנע להימצא במרחק מסוים מדירת מגוריו, מרכבו וממקום עבודתו וכן לאסור עליו לשאת או להחזיק נשק.
2. המבקש טוען בבקשתו, כי בעקבות צו ההגנה שהוציא נגד המשיב בעבר החל המשיב במסגרת תפקידו לנקוט בפעולות אשר יש בהן להטריד אותו, כך למשל המבקש ציין, כי הוא מקבל דוחות תנועה בעיר עפולה בתדירות של שני דוחות בחודש וכי נערך בביתו חיפוש ואשתו עוכבה בתחנת המשטרה בהוראה של המשיב שניסה לשדל אותה להגיש נגדו תלונה על אלימות במשפחה. הוסיף המבקש, כי המשיב מנסה לייחס לו עבירות פליליות וקיים אצלו חשש שהדבר יגרום למעצרו.
3. המבקש עתר למתן צו במעמד צד אחד, אולם בקשתו לא התקבלה ונקבע דיון במעמד הצדדים.
4. המשיב עתר לביטול הדין והגיש תגובה לבקשה למתן הצו. בתגובתו המשיב טוען, בין היתר, כי הוא מבצע את עבודתו על פי דין ובמסגרת הסמכות שהוענקה לו בחוק ובהתאם לתפקידו. המשיב הפנה בתגובתו לאמור בסעיף 4(ג) לחוק לפיו הצו לא יחול בנסיבות שמהוות פטור מאחריות בהתאם להוראות סעיף 19 לחוק **הגנת הפרטיות**, התשמ"א-1991 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**") (סעיף 3-4 לתגובת המשיב). לגופו של עניין טוען המשיב, כי כל הפעולות נעשו ובוצעו על דעת מפקדו הישיר רפ"ק עמית גרה, קצין המודיעין בתחנת עפולה (סעיף 5 לתגובת המשיב).
5. בתגובתו לתשובת המשיב, המבקש חזר על בקשתו ותיאר את המעשים שננקטו על ידי המשיב ואשר לטעמו מהווים הטרדה וטען בין היתר, כי למשיב קיים אינטרס אישי בעניין תוך שימוש בסמכותו שניתנה לו כדין והוא עלול להפלילו בעבירות שאינו מעורב בהן (סעיף 16 לתגובה).

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בחומר שהונח בפניי ובטענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להידחות וזאת מן הטעמים שאפרט להלן.

7. בסעיף 4 (א) ו-(ב) לחוק נקבע כדלקמן:

(א) נוכח בית המשפט כי אדם נקט הטרדה מאיימת, רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(1) עד (4), ואם נוכח כי ההטרדה המאיימת נעשתה בנסיבות שבהן יש חשש לפגיעה ממשית בשלוות חייו של אדם אחר או להמשך פגיעה כאמור, רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו גם להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(5) ו-(6).

(ב) נוכח בית המשפט כי אדם התנהג או פגע באחר כאמור בפסקאות (1) או (2), רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(1) עד (6):

(1) התנהגותו של האדם, לרבות התנהגות כאמור בסעיף קטן (א), נותנת בסיס סביר להניח, כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לאדם אחר או כי הוא עלול לבצע בו עבירת מין;

(2) סמוך לפני הגשת הבקשה פגע בגופו של אדם אחר, ביצע עבירת מין באדם אחר או כלא אדם אחר שלא כדין.

8. סעיף 4 (ג) לחוק מחריג מתחולת סעיפים (א) ו-(ב) את הפעולות הננקטות במסגרת מילוי תפקיד על פי דין של עובד "ברשות הביטחון" כמפורט להלן:

"הוראות סעיפים קטנים (א) או (ב) לא יחולו אם נוכח בית המשפט כי המעשה שבשלו מתבקש צו מניעת הטרדה מאיימת נעשה בנסיבות שמהוות הגנה טובה במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות, בהתאם להוראות סעיף 18(2)(ב) עד (ד) או (3) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, או בנסיבות שמהוות פטור מאחריות בהתאם להוראות סעיף 19 לחוק האמור". (ההדגשה אינה במקור)

סעיף 19 לחוק הגנת הפרטיות קובע:

(א) לא ישא אדם באחריות לפי חוק זה על מעשה שהוסמך לעשותו על פי דין.

(ב) רשות בטחון, או מי שנמנה עם עובדיה או פועל מטעמה, לא ישאו באחריות לפי חוק זה על פגיעה שנעשתה באופן סביר במסגרת תפקידם ולשם מילוי.

(ג) "רשות בטחון", לענין סעיף זה - כל אחד מאלה:

(1) משטרת ישראל;

.....

9. בנסיבות המקרה שלפנינו, בקשתו של התובע נוגעת למעשים אשר בוצעו על ידי המשיב במסגרת מילוי תפקידו כשוטר, כאשר המבקש מתייחס הן למקרים שבהם נערך חיפוש בביתו והן למקרים שהתבקש הוא

ו/או אשתו לסור לתחנת המשטרה לצורכי חקירה.

10. אכן הפעולות שתוארו על ידי המבקש נופלים בגדר הפטור המעוגן בסעיף 19 לחוק הגנת הפרטיות אליו מפנה סעיף 4(ג) לחוק שמלשוננו עולה, כי אין מחילים צו למניעת הטרדה מאיימת על מעשים שהוסמך עובד "רשות ביטחון" לעשותו על פי דין בעת מילוי תפקידו.

מכאן הצדק עם המשיב בטענתו שאין תחולה להוראות סעיף 4 (א) ו-(ב) לחוק הואיל והפעולות בוצעו במסגרת מילוי תפקידו.

11. לאור המפורט לעיל, דין הבקשה להידחות. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ח, 21 יוני 2018, בהעדר הצדדים.